

jaargang 85

nr. 1-2017

ONDER ONS

FRATERS VAN
UTRECHT

INHOUD

ONDER ONS

Dit tijdschrift wordt viermaal per jaar toegezonden aan familie, vrienden en relaties van de Fraters van Utrecht.

Adres redactie:

Schorteldoeksesteeg 1
3732 HS De Bilt
Tel.: 030 6955940
E-mail: redactieonderons@gmail.com

Hoofdredactie:

Frater Ton Oostveen
Schorteldoeksesteeg 1
3732 HS De Bilt
Tel.: 030 6955940

Redactieleden:

Frater Ben Hagemans
Frater Henk Huirne
Frater David Mullink
Fraterhuis St.-Jozef
Schorteldoeksesteeg 1
3732 HS De Bilt
Mevrouw Adri Vergeer
Stationsstraat 102
3511 EH Utrecht
Dhr. Roland Enthoven
Mgr. Van de Weteringstraat 9a
3581 EA Utrecht

Administratie:

Anmelding nieuwe abonnees,
adreswijzigingen e.d.:
Frater Wim Janssen
Schorteldoeksesteeg 1
3732 HS De Bilt
Tel.: 030 6955940
IBAN: NL70 INGB 0000 4254 63
t.n.v. Administratie Onder Ons

Ontwerp omslag en Illustraties:

Frater Angelico Fennis z.g.

Druk:

Drukkerij Gregorius B.V.
Ridderschapstraat 31-33
3512 CN Utrecht

Van de redactietafel	fr. Ton Oostveen	pag. 3
God van leven	fr. Ton Oostveen	pag. 4
400 jaar Vincent de Paul	mevr. Adri Vergeer	pag. 5
Daar zit muziek in	fr. Ton Oostveen	pag. 6
In Memoriam fr. George Smink	fr. Ton Oostveen	pag. 8
Wat is dat voor gebouw?	fr. Leo Ruitenbergh	pag. 10
500 jaar Reformatie deel 2	mevr. Adri Vergeer	pag. 12
Kort nieuws	fr. Wim Versteeg	pag. 14
Ons zijn voorgegaan:	fr. David Mullink	pag. 15
De Ark wint KNR-prijs	fr. Ton Oostveen	pag. 16
35 jaar KBO De Bilt	fr. Daan Boonman	pag. 18
Bericht uit Lodwar	fr. Hans Wennekes	pag. 20
Kolommetje	Maarten	pag. 22
Financiële verantwoording	fr. Wim Janssen	pag. 23
Mensenkind	fr. Ton Oostveen	pag. 24

Een abonnement op 'Onder Ons' is gratis, maar het drukken en verzenden kost natuurlijk wel geld. Een vrijwillige bijdrage in de bestrijding van de kosten is dan ook van harte welkom! Bijdragen voor Ons kunt u storten op IBAN: NL70 INGB 0000 4254 63 t.n.v. Administratie Onder Ons o.v.v. 'bijdrage Onder Ons'.

VAN DE REDACTIETAFEL

Hierbij ontvangt u het lentenummer van 2017. Ons blad *Onder Ons* is inmiddels zijn 85ste jaargang ingegaan en heeft zich daarmee aangesloten bij de gemiddelde leeftijd van onze fraters in Nederland. Hoe kwetsbaar wij worden, blijkt uit het feit dat redactielid frater David Mullink op 20 februari getroffen werd door een hartstilstand. Hij maakt het naar omstandigheden redelijk, maar verblijft op het moment van dit schrijven (*eind februari*) nog in het St. Antonius Ziekenhuis Nieuwegein. De komende tijd moet blijken wat de gevolgen voor hem zijn.

Op dinsdagavond 7 maart is frater George Smink onwel geworden tijdens de Eucharistieviering en enkele uren later in het ziekenhuis overleden. In deze aflevering van *Onder Ons* herdenken wij zijn leven met een *In Memoriam*. Naast de vaste rubrieken krijgt u niet alleen nieuws uit 'fraterland'. Wij kijken ook, zoals gewoonlijk, over de schutting. Frater George is 86 jaar geworden. Onze congregatie is in haar spiritualiteit altijd geïnspireerd geweest door Vincentius à Paulo, ook bekend als Vincent de Paul. In elke parochie kende men vroeger de Vincentiusvereniging, die hulp en steun gaf aan de armen. Dit jaar herdenken we dat het 400 jaar geleden is dat Vincentius zijn activiteiten in Frankrijk begon. In dit nummer en de komende nummers besteden we aandacht aan deze zo uitzonderlijke persoon. Dit jaar gedenken we ook 500 jaar Reformatie. In het decembernummer van 2016 gingen we van start met een artikel hierover.

Mevrouw Adri Vergeer verzorgt ook dit jaar de vervolgartikelen.

De KBO-wereld is voor veel *Onder Ons* lezers niet onbekend. Frater Daan Boonman, die al jarenlang zijn beste krachten geeft aan de KBO van De Bilt / Maartensdijk, beschrijft zijn ervaring met deze ouderengroep. Dit bij gelegenheid van haar 35-jarig bestaan.

Frater Ben Doodkorte heeft zich jaren ingezet voor de Arkgemeenschap in Gouda. Hij maakte zich er ook sterk voor dat deze groep genomineerd werd voor de KNR-Religieuzenprijs 2016. Hebben ze gewonnen? U leest erover in dit nummer.

Het Gilde in Zeist organiseert vele activiteiten. Eén ervan is een halfjaarlijks bezoek voor geïnteresseerden aan ons fraterhuis. Frater Leo Ruitenbergh ontvangt die gasten samen met onze coördinator Leo Zuiderwijk. In een artikel wordt verteld wat zo'n bezoek inhoudt en hoe mensen reageren. Het wonderlijke is dat mensen die al jaren in of nabij Zeist wonen, niet van ons bestaan weten. Laat staan dat ze ons huis kennen.

Van een andere orde is het artikel 'Daar zit muziek in'. In onze ouder wordende gemeenschap organiseert onze activiteitencommissie regelmatig activiteiten. Deze varië-

ren van bezoeken aan musea en bezienswaardigheden tot spel- of quizmiddagen. Maar we organiseren vooral graag muziek- of zangmiddagen. Ondergetekende heeft ze allemaal op een rij gezet en dat bleken er heel wat te zijn. Een begeleidende fotocollage geeft u een indruk.

Zoals het laatste jaar gebruikelijk geeft frater Hans Wennekes het woord aan zijn pupillen. Dit keer deelt Susan Ewoi Natit haar ervaring in het Centrum Nadirkonyen met ons. Frater Hans leidt dit artikel in met informatie over de onrust die er rond Lodwar is ontstaan door de bouw van een enorme stuwdam. Dit dreigt een ramp te worden voor de watervoorziening in dit district. Maarten staat dit keer garant voor het kolommetje. Hij schrijft over de toenemende ontkerstening in Nederland en in Europa en hoe wij daar in kunnen staan. De gedichten ademen een paasfeer. Het openingsgedicht 'Geen God van doden', verwijst naar de verrijzenis. Het gedicht op de achterpagina: 'Mensenkind' maakt ons bewust van ons diepere wezen, in een oproep tot ontwaken. Met het paasfeest en het voorjaar in het vooruitzicht, wens ik u, mede namens de andere redactieleden, een Zalig Pasen en een heerlijke lente toe.

frater Ton Oostveen

Geen God van doden

Ik Ben geen God van doden,
Ik Ben de God van Leven,
aan geen van jullie goden,
is deze kracht gegeven.

Als kind, uit Mij geboren,
is heel je wezen vrij.
Jij gaat dus nooit verloren,
jij bent in wezen Mij.

En komt er ooit een einde
aan dit jouw aards bestaan,
Weet dan, Ik Ben de Zijnde,
jouw geest mag verdergaan.

Mijn Liefde is jouw Zijn,
Mijn adem jou gegeven,
en sterft jou ik in pijn,
dan wacht jou eeuwig Leven.

Geen angst dus voor de dood
zij is slechts een ontwaken
in Liefde levensgroot,
een eindelijk thuis geraken

frater Ton Oostveen

VINCENT DE PAUL

Nee, God zal een goed mens als jij niet afstoten,
maar evenmin zal hij een slecht iemand
die hoopt op Gods barmhartigheid
in de steek laten.

Vincent DePaul!

Over Vincent de Paul en over vierhonderd jaar Vincentiaans charisma willen we u iets meer vertellen. Het is namelijk dit jaar 400 jaar geleden dat de ervaringen van Vincent de Paul een vernieuwingsgolf teweeg brachten, een beweging die groot is geworden.

De internationale Vincentiaanse Familie verbindt in de voetsporen van Vincent overal ter wereld religieuzen en leken met elkaar die zich inzetten voor de armen, zieken, ontrechten en kwetsbaren, in wie – aldus Vincentius – God te vinden is. Deze spiritualiteit hangen ook de fraters van Utrecht aan. Niet voor niets is één van hun missiepunten “het dienen van de arme en lijdende medemens naar het voorbeeld van Vincentius à Paulo.”

Vincent de Paul (1581-1660) groeit op in het zuidwesten van Frankrijk in een eenvoudig boerengezin. Als hij 14 jaar is, stuurt zijn vader hem naar school in het naburige Dax. Scholing en priesterschap verschaffen in die tijd immers mogelijkheden voor het verwerven van een goed inkomen. Na jaren van dwalen vindt Vincent zijn bestemming in de solidariteit met arme en kwetsbare mensen. Uit ervaring weet hij hoe desastreus armoede kan zijn. Hij weet dat brood, onderdak en

aandacht onmisbare voorwaarden zijn voor kwaliteit van leven en ontwikkeling en dat om dit te bereiken gestreefd moet worden naar het opheffen van armoede, het bevorderen van ieders zelfrespect en waardigheid en het bijdragen aan de geestelijke ontwikkeling van mensen.

Maar eerst nog even terug naar het begin.

Vincent de Paul werkt al enkele jaren als huisleraar bij de adellijke familie De Gondi, een rijke, van oorsprong Italiaanse familie in Folleville – een dorpje 120 kilometer ten noorden van Parijs – als hij in januari 1617 bij een stervende boer wordt geroepen, ergens op het landgoed van de De Gondi's. De boer is angstig voor de dood en vertelt aan Vincent over alles wat goed en fout ging in zijn leven, dat zich grotendeels afspeelde in de ongelijke sociale verhoudingen van die tijd. Een generale biecht, heette dat destijds.

Na zijn biecht verklaart de zieke man publiekelijk dat hij beslist zou zijn veroordeeld als hij nu niet gesproken had, maar vele jaren was hij te beschaamd geweest om zijn zonden eerlijk te belijden. In deze ontmoeting vindt Vincent voor het eerst de toon van bevrijding waarvoor religie en kerk eigenlijk zijn bedoeld.

Een toon die niet alleen de boer maar ook hemzelf bevrijdt. Vincent meent dan ook dat hij dit gevoel niet voor zichzelf mag houden, dat hij hierover móet preken en kort daarop doet hij dat, in de kerk van Folleville. De mensen luisteren en voordat hij het wist, golft door de streek een verlangen naar dit soort bevrijding, de aanvragen voor generale biechten stromen binnen en alle mensen belijden hun zonden.

Later zou Vincent zeggen dat die preek de eerste preek van zijn missie was en hij de datum 25 januari 1617 beschouwde als de dag waarop de Congregatie der Missie, de Lazaristen, werd geboren. In werkelijkheid was het niet op die dag, maar het gebeuren leidde Vincent naar de ontdekking van zijn persoonlijke roeping: de evangelisatie van de arme.

De naam van de Lazaristen is ontleend aan hun eerste klooster te Parijs, het voormalige melaatsenhuis Saint Lazare. De congregatie bleef niet alleen in Europa, maar breidde zich gestaag uit, wereldwijd.

De bezieling van Vincent heeft vorm gekregen, nu al 400 jaar en het is goed om daar eens bij stil te staan. In de volgende Onder Ons leest u er verder over.

Adri Vergeer

DAAR ZIT MUZIEK IN

In de afgelopen zevenenhalf jaar dat ondergetekende in het Fraterhuis Sint-Jozef in De Bilt woont, heeft zijn leven een totaal ander ritme gekregen. Waren er vroeger dagen dat je wel twintig dingen op een dag kon doen, nu ben ik blij als er vier of vijf dingen uit mijn handen komen. Het is de leeftijd, zeggen we dan.

Van mijn medebroeders en huisgenoten hoor ik hetzelfde. We doen minder, zijn sneller moe en het hoeft allemaal niet meer zo nodig. Ik hoor regelmatig verzuchten: "De tijd gaat snel." Is dat wel zo? Een dag heeft nog steeds 24 uur, of je nu jong bent of oud. De tijd is de tijd. Ja, jongeren zijn snel en soepel, de middelbare leeftijd kan nog alles aan en wij, wij worden geleidelijk een beetje trager. Omdat de rest doorgaat, lijkt het voor ons allemaal sneller. De tijd gaat niet sneller, wij doen het langzamer aan. Maar er is één ding dat mij bij de tijd houdt en dat is muziek, en dat geldt denk ik voor ons allemaal. Muziek! Hoe belangrijk muziek is in ons leven, blijkt uit de vele keren dat wij muzikale optredens hebben hier in huis. En telkens als er een zanggroep, orkest, mannenkoor, ensemble of harmoniegroep optreedt, is onze recreatiezaal of kapelruimte goed gevuld. Niet enkel met fraters of medebewoners, ook met familie, vrienden, vrijwilligers, bekenden of gasten.

Zo is het onder andere een genot, jonge muzikanten te beluisteren die de sterren van de hemel spelen. Wij mochten al enkele malen

genieten van het Bacchus Trio. Drie jongelui uit Utrecht die samen klassieke muziek spelen, niet professioneel maar omdat ze het fijn vinden. Les Barricades, een blokfluitgroep die speelt op oude klassieke instrumenten, verraste ons met een indrukwekkend optreden in onze kapel, dit vanwege de akoestiek. Onze organist Aad van Mil bespeelt niet enkel het orgel tijdens onze vieringen, als pianist bij diverse festiviteiten heeft hij al ruim 25 jaar zijn sporen verdiend. Ook treden regelmatig koren en zanggroepjes voor ons op. Het Zeister Mannenkoor, met zijn jaarlijks kerstconcert, is niet meer weg te denken. Twee jaar geleden verviel dit door omstandigheden, maar daar kwam een najaarsconcert voor in de plaats. Leuk om zo'n groep op een totaal ander manier te horen zingen. Onze burens van het Pensioenfonds Zorg en Welzijn (voorheen PGGM), verzorgden voor ons enkele jaren geleden tweemaal een middag met popmuziek. Het Heuvelrugkoor uit Zeist en omgeving zong eigentijdse liederen. Het Zeister Kamerkoor bracht klassieke liederen ten gehore. Een groep jonge Indonesiërs die door bemiddeling van een van onze fraters logeerde in De Biltse Hoek, kwam als dank 'even' bij ons zingen: ontroerend. Het mannenkoor Heart of Holland Chorus verzorgde een voortreffelijk middag met eigentijdse liederen.

Zelf hebben wij als fraters sinds enkele jaren een Kwintet, inmiddels uitgegroeid tot een Sextet. Begonnen als ondersteuning van nieuwe

liederen voor de liturgie verzorgen zij op Tweede Kerstdag en Tweede Paasdag de kerst- en paaskoffie. Ook bij een bijzondere gelegenheid zijn zij van de partij. In maart hopen wij het salonorkest Clique Panique weer te mogen begroeten. Helaas voor de laatste keer, omdat de leeftijd van de muzikanten een rol gaat spelen. In mei staat het Vrijetijdsorkest uit Woerden en omstreken weer op het programma, een harmonieorkest van musiceerende ouderen die het een genot vinden bij ons te mogen spelen. Tijdens onze zomeractiviteiten en in de kersttijd ontdekken we elk jaar nieuwe talenten. Waarom dit verhaal? Om te voorkomen dat we achter de geraniums of orchideeën zitten te verpieteren, kent ons huis een activiteitencommissie. Naast uitstapjes en activiteiten door het jaar heen, organiseert deze groep al vele jaren bovengenoemde muziekmiddagen. Want, zo is gebleken: "Muziek houdt jong, én ... muziek is balsem voor de ziel." Een aanrader voor u allen dus. In de fotocollage op de volgende pagina vindt u foto's van optredens uit de afgelopen acht jaren.

frater Ton Oostveen

Clique Panique

Fraterkwintet

organist/pianist Aad van Mil

Zeister Mannenkoor

Vrijetijdsorkest

Bacchus Trio

IN MEMORIAM FRATER GEORGE SMINK

Het overlijden van frater George Smink kwam voor ieder van ons totaal onverwacht. Tijdens de avondmis op dinsdag 7 maart werd hij onwel en raakte buiten kennis. Nadat hij naar zijn kamer was gebracht, kwam hij weer tot bewustzijn. De huisarts vond het echter raadzaam om George over te brengen naar het ziekenhuis. Daar is hij rond negen uur die avond overleden. In dit In Memoriam willen wij stilstaan bij het leven van frater George en hem de eer betonen die hem toekomt. De redactie.

Wie was frater George of frater Georgius, zoals zijn officiële kloosternaam luidt? Frater George is als Jan Smink op 5 oktober 1930 te Hilversum geboren en op 7 maart 2017 te Utrecht overleden. Tussen deze data heeft hij geleefd en is hij midden onder ons geweest. De eerste jaren thuis bij de familie en tijdens de oorlogsjaren op school in Hilversum. Na deze **bijna 20 jaren** trad hij op 6 augustus 1948 in bij de Congregatie van de Fraters van Utrecht. Na een kweek-schoolopleiding heeft hij les gegeven op diverse scholen. Begonnen op de BLO in Arnhem, werd het ULO onderwijs in Utrecht en Hilversum zijn volgende stap. George bleek een talenman, L.O. Frans en Engels, en later M.O. Engels, werden de basis voor zijn leven als leraar. In 1967 vertrok hij naar Kenia en werd leraar Engels aan de St.-Joseph Secondary School in Rapogi. Een verantwoordelijke taak, want als de leerlingen hun Engels goed beheersen, is dit de

basis voor alle andere vakken. In 1997 kwam George voorgoed terug in Nederland en kreeg hij eerst nog een taak als Overste van het Gregoriushuis in Utrecht. Samen met de meeste andere fraters uit Utrecht is hij in 2005 hier in het fraterhuis St.-Jozef komen wonen en was hij koster. Vandaag, **ongeveer 20 jaar** nadat hij uit Kenia in Nederland terugkwam, leggen we zijn lichaam te ruste op ons kloosterkerkhof in De Bilt.

In het artikel ter gelegenheid van zijn gouden feest typeert de schrijver hem als: VIERKANT. Direct wordt deze typering verklaard, want met een dergelijke kwalificatie kunnen de gedachten alle kanten opgaan. "**Vierkant**, moet je zien als iemand die als een rots in de branding staat, als een fundering die het hele huis draagt," aldus de schrijver. Op deze manier wordt de betekenis van *vierkant* sympathiek en gaat het over iemand die betrouwbaar is, waar je van op

aan kunt en die nooit de zaak in de steek zal laten. Dit zijn woorden die uitstekend weergeven hoe George onder ons is geweest.

Een ander facet van George is de veelzijdigheid op technisch gebied: hij werkte niet alleen met zijn hoofd, maar vooral met zijn handen. In Rapogi hielp George om een school – die eerst voor ongeveer voor 140 leerlingen geschikt was – uit te breiden met diverse lokalen en laboratoria, zodat er uiteindelijk ruim 600 leerlingen les konden krijgen. Dit aspect noemt een andere schrijver in een artikel bij het afscheid nemen van de Rapogi High-School in 1991. Hij laat George ook zelf aan het woord. In zijn dankwoord aan het eind van een dag vol loftuitingen, zegt George: "Ik vraag me af wie die man is waar jullie het vandaag over gehad hebben, die Brother George. Ik ken die man niet!" Typisch George als een man van weinig woorden, maar die meer met zijn daden liet zien waar hij voor stond. George vraagt de aanwezigen in hun handpalmen te kijken. In je linkerhand zie je een letter M en in je rechterhandpalm zie je de letter W. "Dat betekent: MAN – WORK, *Mens ga aan het werk!*" Ook hier dus weinig woorden, laat in je daden maar zien waar je voor staat.

De schoollaan die tussen de nieuwe gebouwen ontstaan was, werd op de dag van zijn afscheid gedoopt tot: 'Bro. George Avenue'. Dat dit alles vruchten heeft afgeworpen, mag blijken uit het feit dat tot op de dag van vandaag St.-Joseph Rapo-

gi Secondary School bekend staat als één van de beste scholen van het district South Nyanza.

*

Kijk ik naar de jaren waarin ik hem persoonlijk in Kenia mee mocht maken, dan is het onvoorstelbaar wat hij aan werk verzet heeft. We kenden hem als een wat stille man, maar waar nodig liet hij zich wel degelijk horen, zowel op school als in de gemeenschap. Want in de gemeenschap van Rapogi was George degene die het dagelijks leven draaiende hield. Zo waren er de wekelijkse boodschappen in Kissii, de zorg voor het personeel, het onderhoud van het terrein en de tuin én de pomp- en watervoorziening. Wanneer wij in Rapogi op bezoek waren, stelde hij dit zeer op prijs. Er was koffie met een koek en als Vitalis bij het uitstappen al zei dat we niet zo lang zouden blijven, antwoordde George:

“Laat je de motor draaien, of blijf jullie slapen?” George was een uitstekend gastheer. Hij leefde simpel en had weinig voor zichzelf nodig. Het gebedsleven was ook één van de zaken die hij bewaakte. Altijd als we bij een bezoek aan Rapogi 's avonds samen gegeten hadden, werd gezamenlijk het getijdengebed in het Engels gebeden. Troffen we hem bij aankomst niet in huis aan, dan wisten we dat hij achter het huis te vinden was. In korte broek, onbloot bovenlijf en zijn blote voeten gestoken in sandalen, was hij bezig met timmerwerkzaamheden. Of het nu een eenvoudige stoel was, een bureau, een kast of een kistkoffer, George maakte alles. Niet te vergeten waren ook de vele ritten die hij maakte naar de ziekenhuizen van Ombo, Migori en Tabaka. Zo vertelde hij me dat hij zelfs de geboor-

te van een baby in zijn auto meegemaakt had. Ingrijpend was het overlijden van zijn medebroeder Karel van Swaay in het ziekenhuis van Tabaka. Terwijl George aan het sterfbed waakte, moet Karel tegen hem en de andere aanwezigen gezegd hebben: “Bidden jongens, want het loopt op een eind.”

*

Een bittere ervaring moet het voor hem geweest zijn toen hij, eenmaal woonachtig in Lodwar, tot tweemaal toe werd overvallen, waarbij hij eenmaal zelfs met een pistool op zijn hoofd bedreigd werd. Na een kortstondig verblijf in ons huis in Kisumu, om te bekomen van de schrik, keerde George na 30 jaar Kenia terug naar Nederland.

*

In de jaren dat hij in Utrecht in het Gregoriushuis woonde, bleef hij volop actief en was tijdens en na zijn oversteschap de binnentuin zijn domein. Eenmaal in Sint Jozef De Bilt is hij enige tijd koster en chauffeur geweest voor de ritten naar tandarts, dokter of ziekenhuis. Ook maakte hij zich verdienstelijk door zijn handvaardigheid. Zijn dozen en doosjes, kerststerren, notitieblokken, plak- en snijwerk blijken minutieus monnikenwerk.

*

In de loop der jaren moest hij steeds meer inleveren. Maar George bleef vriendelijk en was dankbaar voor elke attentie en zorg. Wanneer het leven langzaam uit je wegvliedt, terwijl je met je gemeenschap Eucharistie viert, kun je spreken van een mooi levenseinde.

Dit overkwam George toen hij op dinsdagavond 7 maart tijdens de Eucharistieviering onwel werd en zijn leven uiteindelijk uit handen moest geven. In George missen wij een toegewijd en trouw religieus

en een diepgelovig mens. Een wat stille man, die in de geloofvernieuwing zeker niet voorop liep. In zijn dienstbaarheid was hij er echter altijd voor de ander. Een rots waarop je kon bouwen en waar je je veilig wist. Plichtgetrouw als hij altijd was, heeft hij tot op de laatste dag zijn rondjes in en om het huis of in de binnentuin gelopen, dankbaar gebruik makend van de stoelen op de gang. We mogen erop vertrouwen dat er in het hierna maals ook een stoel voor hem gereed gestaan heeft waarop hij, na een welbesteed leven, nu uit mag rusten.

George bedankt voor wie jij voor ons was.

frater Ton Oostveen

WAT IS DAT TOCH VOOR EEN GEBOUW?

Bovenstaande titel is één van de vele vragen die aanleiding zijn om zich aan te sluiten bij een excursie die Het Gilde van Zeist organiseert naar ons fraterhuis in De Bilt. Twee keer per jaar ontvangen wij daar een groep van maximaal 15 personen.

Hoe is dat ontstaan?

Het Gilde heeft in 2009 het in onze buurt liggende Jordancollege geholpen om met een kleine groep leerlingen in het kader van D-Day een bezoek aan onze gemeenschap te kunnen brengen. In De Oude Refter werd deze groep ontvangen door enkele medebroeders en door met elkaar in gesprek te gaan over ons leven, is er interesse bij de aanwezige Gildemensen gewekt. Die zijn toen komen praten over een mogelijkheid tot algemene excursies. Dat is toen overeengekomen en in 2010 hebben we de eerste groep ontvangen. Daar er nog steeds grote belangstelling bestaat, komt Het Gilde in het voor- en najaar met maximaal 15 geïnteresseerden naar ons huis.

Wat is het programma?

Om half tien wordt de groep wel-

kom geheten met een kop koffie of thee door Leo Zuiderwijk, onze coördinator. Vervolgens vertoont ondergetekende een PowerPoint-presentatie over de historie van onze Congregatie en is er nog gelegenheid om vragen te stellen. Meestal is de tijd te kort, want om 10.30 uur wordt de groep bij de fraters en medebewoners verwacht om met hen koffie te drinken. Na de koffie gaat Leo Zuiderwijk met de groep verder het gebouw in en laat met name de kapel zien. Als het weer het toelaat gaat hij ook even naar buiten en naar het kerkhof. Rond 11.30 uur wordt de excursie afgesloten.

Vanwaar die grote belangstelling?

Heel vaak raakt de groep overtuigd, want men dient zich van tevoren op te geven! Uiteraard zijn wij ook wel nieuwsgierig naar de

grote belangstelling. Enkele redenen herinner ik me:

- ik fiets hier al jaren langs naar de Uithof;
- onze zoon heeft vroeger bij de fraters op school gezeten;
- ik ben hier recentelijk in de buurt komen wonen;
- wij hebben hier de kweekschool gedaan;
- wij wandelen hier vaak op het terrein, maar zijn nog nooit binnen geweest;
- ik hoorde ervan via een familielid... buurvrouw... enz.
- mijn broer/neef/oom is bij de fraters geweest.

De twee begeleiders vanuit Het Gilde Zeist zijn Mieke en Wieger. Zij zijn zelf ook nog steeds enthousiast en hopen elk jaar opnieuw dat ze mogen komen en elk vroeg voorjaar hangen ze aan de lijn om

zich weer te melden. Ze zeggen dan ook dat er nog steeds belangstelling is en het zelf interessant blijven vinden, omdat het vertellen aan de hand van de foto's telkens anders is. Juist omdat ons verhaal over een levende gemeenschap gaat en niet alleen over historie, kun je er ook goed over vertellen. Ik zeg er altijd van: dat komt ook omdat ik in feite over mijn eigen leven vertel aan de hand van de foto's. Al die veranderingen heb ik aan den lijve ondervonden en dat is toch anders dan wanneer je bij een kasteel of zo een verhaal moet vertellen. Ik vertel niet alleen de geschiedenis van gebouwen en van de organisatie, nee, ik vertel over het werkelijke leven toen en nu.

Heel boeiend zijn vaak de vragen die gesteld worden

De vragen komen tussendoor of na de laatste foto. Je weet ook niet als presentator wat voor achtergrond de mensen hebben en je krijgt vaak echt goede vragen over het gemeenschapsleven; de geloften; het omgaan met geld; de relatie met het bisdom (sommigen denken dat wij betaald worden door het

bisdom... of door Rome). Bij de geïnteresseerden zijn ook diverse/veel niet-katholieken. Dat zeggen ze ook vaak als ze een vraag willen stellen. Sommigen aanwezig hebben ook schroom om een vraag te stellen, omdat ze bang zijn te vrijpostig te zijn. Ik probeer altijd duidelijk te maken, dat iedere vraag gesteld mag worden en ik daar een eerlijk antwoord op zal geven. Het heeft nog nooit tot problemen geleid of mij in verlegenheid gebracht. Natuurlijk ben ik me steeds goed bewust, dat wij termen gebruiken die de meeste aanwezigen niet of nauwelijks kennen. Uitleg is feitelijk voor 98 procent van de aanwezigen nodig.

Het koffiedrinken met de fraters en medebewoners

Dit is een unieke gelegenheid voor velen. Dan komen ze tot een gesprek of stellen ook vragen. De openheid van de gemeenschap is heel weldadig voor hen. Dat hoor je altijd

terug van de Gildebegeleiders, maar ook van bezoekers als je hen later nog eens ontmoet of dat ze een keer of vaker in de zondagsviering komen. Ik hoop dan ook dat onze gemeenschap deze openheid blijft uitstralen. Deze bezoeken zijn de moeite waard!

fr. Leo Ruitenberg

500 JAAR REFORMATIE OVER VERANDERING, GELOOF, HOOP EN LIEFDE (DEEL II)

De Katholieke Vereniging voor Oecumene is in samenwerking met vertegenwoordigers van de Protestantse Kerk in Nederland en de R.-K. Bisschoppenconferentie bezig met de voorbereidingen van de viering van 500 jaar Reformatie. Zij doen dit aan de hand van het studiedocument 'Van conflict tot gemeenschap' dat ten behoeve van de oecumenische herdenking van de Reformatie in 2017 al in 2013 werd uitgebracht door de Rooms-Katholieke Commissie voor Eenheid.

(Voor belangstellenden is het document is te downloaden via <http://www.oecumene.nl/publicaties/overig/1075-van-conflict-naar-gemeenschap> of per mail te bestellen bij secretariaat@oecumene.nl)

Het document geeft een inzicht in de redenen van ontstaan van de Reformatie en het verloop daarvan tot op de dag van vandaag. Het verhaalt van de geschiedenis van de Hervorming zoals zij door de twee tradities unaniem begrepen wordt; het ontleedt de theologische punten die het onderwerp zijn van controverse en geeft aan welke meningsverschillen vandaag dankzij dialoog en wederzijds begrip als opgelost kunnen worden beschouwd.

Bovendien geeft het een overzicht van punten die een diepgaander theologische discussie vereisen voordat een akkoord gevonden kan worden. De gezamenlijke herdenking zal opgebouwd worden rond dankbaarheid, spijt en het verlangen tot een gemeenschap-

pelijk getuigen te komen.

In een wereld die worstelt met steeds meer geweld en conflict zullen lutheranen en katholieken uit het diepste van hun gemeenschappelijk geloof samen en in hoop de weg gaan van conflict naar gemeenschap in de overtuiging dat het mogelijk is het conflict de rug toe te keren. Slechte herinneringen kunnen verdreven worden en het verleden hoeft een mooie toekomst niet in de weg te staan. Haat en geweld, ook die door de godsdienst gemotiveerd worden, mogen niet als gewoon geaccepteerd of goedgepraat worden, maar moeten met kracht worden verworpen.

De gezamenlijke herdenking zal voor katholieken en lutheranen een enorme aanmoediging zijn om, in een gekwetste en gebroken wereld, gezamenlijk hun geloof te beleven en uit te dragen. Bovendien zal zij de nodige motivatie bieden om zich in te zetten voor een nog meer bezield dialoog waardoor een einde kan gemaakt worden aan de meningsverschillen en de eenheid waarnaar wij streven ontvangen en voltrokken kan worden.

Er wordt vaak geklaagd over het moeizame karakter van de oecumenische samenwerking. Veelal wordt dat geweten aan de terughoudende opstelling van de leiders van onze kerken. Bij de herdenking van de Reformatie hebben de leiders van de R.-K. Kerk en de lutherse wereldfederatie het voortouw genomen met hun gedenkwaardige ontmoeting in Lund. Samen de weg gaan die naar een-

heid leidt, is een kans die katholieken en protestanten in dit herdenkingsjaar geboden wordt.

Eén van de actiepunten die aan het slot van "Van conflict tot gemeenschap" genoemd wordt is: katholieken en lutheranen moeten altijd beginnen vanuit het perspectief van eenheid en niet vanuit het gezichtspunt van verdeeldheid, om datgene wat ze gemeen hebben te versterken, ook al zijn de verschillen makkelijker te zien en te ervaren.

Als je goed kijkt zie je trouwens dat er meer overeenkomsten zijn dan verschillen.

Maar ook een cartoontekenaar kan het mooi uitbeelden.

(De tekening komt uit een boekje met 95 aforismen van Rikkert Zuiderveld en cartoons van Roel

Ottow dat werd uitgereikt aan de deelnemers van de jubileumopening 'Vijfhonderd jaar en verder' die de Raad van Kerken organiseerde op 31 oktober 2016 in de Oude Lutherse Kerk in Amsterdam.)

Ja, die hoofdrolspeler....

Laten we het daar ook eens over hebben, want welbeschouwd was de Reformatie van Luther er nooit geweest als er zo'n 1500 jaar eerder niet een andere reformatie was geweest.

De 'reformatie' van Jezus. Zou het niet gerechtvaardigd zijn dat zo te noemen?

Jezus werd geboren als Jood, geloofde als Jood, leefde als Jood. Ook Hij had niet de bedoeling het jodendom ontrouw te zijn. Toch lieten zijn volgelingen dat gebeuren. Het christendom ontstond en dat heeft lang niet altijd tot pais en vree geleid.

Manipulatie, indoctrinatie, terreur, machtswellust en geldzucht, vaak vallen we daar weer in terug. En met Pasen in aantocht is het nog niet zo'n gek idee om ons dat allemaal eens te realiseren. Jezus leefde zonder al te veel ophef vóór hoe het wél moest ten opzichte van God en tussen ons mensen. En dat maakte indruk, mensen hadden er diepe bewondering voor, maar het riep ook gevoelens van onbehagen en verzet op. En het creëerde iemand als Judas. Judas, degene die onlosmakelijk met het paasverhaal is verbonden. Judas, van wie gezegd wordt dat hij voor geld zijn meester en vriend de dood injoeg. Heel lang geleden heb ik eens een boek gelezen over het leven van

Jezus met daarin uitgebreid een kijk op Judas die ik nooit vergeten ben. Er werd namelijk gesteld dat Judas misschien wel meer dan de andere apostelen degene was die met heel zijn wezen in Jezus geloofde en er voor de volle honderd procent van overtuigd was dat Jezus de Messias was.

Hij vond echter dat Jezus dat niet duidelijk genoeg liet blijken en dat kon hij niet uitstaan. Het leek hem daarom een goed plan om wat te manipuleren, om Jezus voor het blok te zetten, in een situatie te brengen waarin Hij niet anders zou kunnen dan zich manifesteren als de Redder van Israël. Vandaar misschien ook wel de kus als teken van "Kom op joh, ik meen het niet kwaad, maar de tijd is gekomen dat je eens wat duidelijker moet zijn." Hij had echter buiten de waard gerekend want Jezus liet zich niet manipuleren, door niemand. Dat had Judas niet begrepen en toen hij dat eenmaal inzag, was het te laat en daar kon hij niet mee leven.

Of dit wel of niet waar is of zelfs maar een kern van waarheid bezit? De officiële lezing is natuurlijk anders, maar toch lijkt het mij een mogelijkheid. Het is moeilijk andersmans beweegredenen te achterhalen.

De liefde voor geld en bezit is in ieder geval menselijk. De neiging tot manipulatie ook. Wat zou bijvoorbeeld anders de bedoeling van het in omloop brengen van nepnieuws kunnen zijn?? Dat komt steeds vaker voor en we zijn nu al concreet benauwd voor de rol daarvan bij verkiezingen.

Het is allemaal niet in één keer klip en klaar te krijgen. Echter het geloof in en ons vertrouwen op God zullen ons de ingrediënten kunnen leveren voor een betere toekomst en ons veranderingen kunnen doen aanbrengen in wat nu niet goed gaat.

Mahatma Gandhi heeft ooit gezegd:

De mensheid is als een oceaan; als er een paar druppels van de oceaan vies zijn, wordt de oceaan niet vies.

Wees jij de verandering die je in de wereld wil zien gebeuren.

Ik denk dat Luther het daarmee eens geweest zou zijn.

Adri Vergeer

KORT NIEUWS

- Zondag 27 november, de eerste zondag van de Advent, was er een vredesconcert in onze kapel. Het klein koor Noe bracht meditatieve zang ten gehore. Ook was er meditatieve muziek en luistermuziek, met als afsluiting een gezamenlijk gezongen 'Da Pacem'. Wij mochten zo'n tachtig bezoekers begroeten. Dit initiatief is voor herhaling vatbaar.
- Zaterdag 17 december brachten de 'Christmas Fiddlers' ons in Kerststemming. Een groep van elf jeugdige violisten plus cello die ons, getooid met kerstmuts, een uur lang trakteerde op klassieke en populaire kerstmuziek. Het was een genot deze jongelui zo serieus bezig te zien.
- Op 20 december werd de traditionele 'kerst-in' gehouden, een dag later hield de K.B.O. (Katholieke Bond voor Ouderen) in het St. Jozefhuis zijn jaarlijkse kerstbijeenkomst.
- Het is een traditie geworden: het optreden van het Zeister mannenkoor. Op 27 november lieten zij de toehoorders genieten van een prachtig concert.
- Op 31 december vond bij de notaris de overdracht plaats van het pand Fazantenlaan 16. Daarmee komt een eind aan fraterhuis Vincent de Paul en hield na dertien jaar de gemeenschap op te bestaan.
- In januari werd het bewonersaantal in het St. Jozefhuis met drie personen uitgebreid. Frater Leo Ruitenberg, zuster Martina Vijvenberg en mevrouw Moni Sarolea namen hun intrek waarmee het huis weer volledig bezet is. De redactie van Onder Ons wenst hen alle goeds en hoopt dat zij zich spoedig thuis voelen.
- Frater Frits Stevens onderging op 30 januari een zware operatie. Dichtgeslibde aderen in zijn been werden vervangen door kunstaderen. De urenlange operatie was succesvol. We wensen Frits een spoedig herstel.
- Op 14 februari was er een informatiebijeenkomst voor de fraters over het levenstestament. Mevrouw Doe van de Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR) gaf een heldere presentatie en na afloop werden vragen van de fraters door haar tot tevredenheid beantwoord.
- Het algemeen bestuur heeft frater Damianus benoemd als contactpersoon vanuit het algemeen bestuur naar het Religieus Huis Nederland.
- Op 20 februari werd, tijdens het tennissen, frater David Mullink getroffen door een hartstilstand. Door het alerte ingrijpen van omstanders en het gebruik van een defibrillator werd Davids leven gered. Met spoed werd hij naar het ziekenhuis gebracht en grondig onderzocht. Op 2 maart werd een i.c.d. (*inwendige defibrillator*) ingebracht waarna hij daags daarna naar huis mocht. De redactie van Onder Ons wenst hem een goede herstelperiode toe.
- Zondag 26 februari gaf het Bacchus Trio een concert in onze kapel. Wij hadden al eerder van hen mogen genieten in november 2014. Het was opnieuw een sprankelend optreden. Het concert was toegankelijk voor bewoners, vrienden en familie. Daar werd goed gebruik van gemaakt. In het artikel 'Daar zit muziek in' vindt u een foto van hun optreden.

Frater Wim Versteeg

ONS ZIJN VOORGEAAN

ONS GEBED WORDT GEVRAAGD VOOR DE VOLGENDE DIERBARE OVERLEDENEN:

- 21 – 11 – 2016 Mevrouw Marijke Disch-van Herpen overleed op 75-jarige leeftijd.
Zij was een schoonzus van frater Roland Disch.
- 15 – 12 – 2016 De Heer Ries Versteegh in de leeftijd van 91 jaar te De Bilt
medebewoner in ons fraterhuis, zwager van frater Samuel z.g.
- 8 – 01 – 2017 Broeder Leo Brouwer
Broeder van de congregatie van de broeders van Barmhartigheid van
St.- Johannes de Deo
- 15 – 2 – 2017 Emeritus Pastoor George Simons in de leeftijd van 82 jaar te Neede
oud-pastoor van de R.K. Parochie in Borculo
- 15 – 2 – 2017 Mevrouw Mien Steverink – van Swaaij in de leeftijd van 83 jaar,
zus van Frater Carel van Swaaij z.g
schoonzus van Frater Paul Steverink,
moeder van Ivo Steverink, oud-geassocieerd lid van de congregatie.
- 20 – 2 – 2017 De Heer Anton Stroebel in de leeftijd van 69 jaar te Driebergen
partner van Jan Wingelaar, oud-verpleegkundige in ons fraterhuis
- 25 – 2 – 2017 Mevrouw Willemien Leemereise te Wijhe in de leeftijd van 93 jaar,
zus van frater Gabriël Leemereise z.g.
- 7 – 03 – 2017 Frater Georgius (George) Smink overleed te Utrecht
in de leeftijd van 86 jaar.
Hij was woonachtig in het Fraterhuis Sint Jozef

De vriendschapskalender van Mien Steverink-van Swaaij bleef staan op de volgende tekst:

*De vreugde van het leven bestaat uit piepkleine dingen.
Het kleine, snel vergeten geschenk van een kus,
een glimlach, een vriendelijke blik
en een welgemeend compliment.
En de ontelbare andere kleinigheden
van een vriendelijke gedachte of aangenaam gevoel*

Op verzoek van Frater Paul hebben wij deze tekst geplaatst.

ARKGEMEENSCHAP GOUDA WINNAAR KNR-RELIGIEUZENPRIJS 2016

Soms moeten bepaalde projecten een duwtje krijgen om voor het voetlicht te kunnen komen en eens extra gewaardeerd te worden. De Arkgemeenschap Gouda is zo'n gemeenschap die dit overkwam. Donderdagmiddag 10 november 2016 werd aan deze gemeenschap in theater MIDI in Tilburg de Religieuzenprijs 2016 uitgereikt door de KNR, de Konferentie Nederlandse Religieuzen. De prijs wordt normaal gesproken om de twee jaar uitgereikt, maar voor het jaar 2016 was er besloten een extra prijs te geven vanwege het Heilig Jaar van de Barmhartigheid. (Redactie)

Aanleiding

Begin 2016 werd daarom aan religieuzen en anderen gevraagd initiatieven door te geven die in hun ogen in aanmerking kwamen voor de Religieuzenprijs. Uit een lijst van ruim dertig genomineerde projecten stelde een jury een shortlist op van tien initiatieven, die bijzonder inspirerend zijn. Deze lijst liet een diversiteit zien van activiteiten waaruit blijkt dat het 'omzien naar elkaar' vanuit een religieuze bewogenheid zeer gevarieerd kan zijn naar vorm en inhoud.

De religieuzen in Nederland konden bij monde van hun Hogere Overste hun stem uitbrengen op het project van hun voorkeur. Dat de keuze moeilijk was, bleek uit de reactie bij de stemming. Veel religieuzen vonden alle genomineerde projecten de moeite waard.

De winnaar

Toch kan er maar één project de winnaar zijn en uiteindelijk ging de prijs naar de Arkgemeenschap in Gouda. In deze leefgemeenschap delen mensen met en zonder een verstandelijke beperking het leven samen. Er zijn twee kleine woongroepen, een tuin, een creatief atelier en een dagbesteding. De jury was van mening dat hier sprake is van gelijkwaardigheid en vriendschap en dat er recht gedaan wordt aan het mens-zijn.

"De prijs gaat naar een project waarin het hart van mensen mag spreken, van mens tot mens en dat getuigt van inzet vanuit een christelijke levensvisie en bijzonder inspirerend is," aldus broeder Cees van Dam, broeder van Oudenbosch en voorzitter van de KNR bij de overhandiging van de prijs: een kunstwerk en een geldbedrag

Aanbeveling

Frater van Utrecht Ben Doodkorte, die jarenlang actief geweest is voor de Arkgemeenschap, was degene die het vuurtje aangestoken heeft en een brief schreef aan ons bestuur met het verzoek om de Arkgemeenschap te nomineren voor bovengenoemde prijs. Daartoe schreef hij onderstaande brief met warme aanbeveling, die door ons bestuur is overgenomen. Dat dit gewerkt heeft, heeft u inmiddels kunnen lezen. Hieronder vindt u de tekst van de brief die de Arkgemeenschap deed winnen.

~

Beste jury,

Er zijn mensen die zich het levenslot aantrekken van medemensen, en het zelfs tot hun speciale taak maken om die medemensen voortdurend barmhartigheid te betonen. Mensen die voor zo'n levenstaak kiezen, wil de Konferentie Nederlandse Religieuzen onder publieke aandacht brengen, en sommigen van hen daar een prijs voor toekennen in dit 'Jaar van Barmhartigheid'.

Wij willen eraan meewerken om tot de keuze te komen aan wie die prijs moet worden toegekend. Voor ons moet dat de Arkgemeenschap worden, gevestigd op Warmoezierskade te Gouda.

De Arkgemeenschap Gouda leeft en werkt vanuit een christelijke levensvisie van gelijkwaardigheid en vriendschap. Deze Arkgemeenschap richt zich op dag- en nacht-zorg voor mensen die met lichamelijke en vooral verstandelijke beperking moeten leven. Onze maatschappij geeft hen daar geen geschikte aansluiting voor. Die maatschappij sluit hen eigenlijk uit. Dat doet geen recht aan hun mens-zijn. In de Arkgemeenschap Gouda leven dag en nacht elf mensen met vooral die verstandelijke beperking. Bovendien zijn er soortgelijke externe mensen ('makers') die in de Ark een dagopvang krijgen.

Vorig jaar vierde deze Goudase Arkgemeenschap zijn twintigjarig bestaan, tegelijk met het vijftigjarig bestaan van de wereldwijde orga-

nisatie van Arkgemeenschappen in 39 landen.

De Arkgemeenschap in Gouda is niet onbekend bij de KNR. Het KNR-Bulletin 3 van 2013 heeft met acht fragmenten uit het eerste hoofdstuk van het boek *'In broosheid dragen'*, geschreven door Jean Vanier, oprichter van de Arkgemeenschappen, getuigenis gegeven van het wezen van een Arkgemeenschap, onder de titel *'Spiritualiteit van de communio'*.

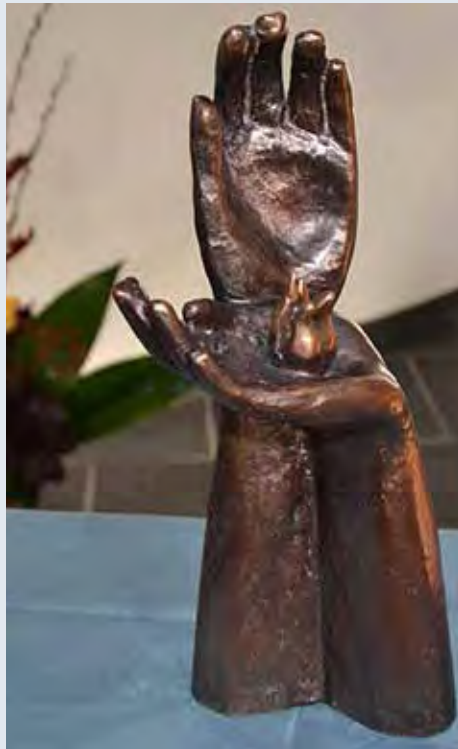
Deze publicatie bevelen wij u graag opnieuw ter overweging aan. De keuze van de fragmenten geeft namelijk aan welke processen de begeleiders en begeleidsters, onder bezielende leiding van bestuur en dagelijkse leiding, met zichzelf moeten willen aangaan, willen zij beantwoorden aan de stilzwijgende wensen van de hulpbehoevende bewoners en makers en hun familie.

Het is creatieve liefde, die een wel-doende band van barmhartigheid laat ontstaan tussen de behoeftige bewoners en de helpende assistenten.

Het gaat om een liefde die geen vervlakking toelaat; een liefde die zich laat voeden door eigen persoonlijke ontdekkingen in het zich geven van de helpende assistenten, en het vertrouwvol aanvaard worden daarvan door de behoeftige bewoners. Het gaat om een liefde die wederzijdse vriendschap teweegbrengt, welke tegemoet komt aan het beperkte vermogen tot sociaal contact van de behoeftige bewoner.

Zowel assistent als bewoner ontleent houvast aan die vriendschap. Je moet je als assistent durven laten raken door de bewoner.

De Arkgemeenschap in Gouda verkeert in een situatie van wisseling van gemeenschapsverantwoordelijke. Mevrouw Cécile de Quay neemt als zodanig afscheid, vanwege zorg voor haar moeder en zij wordt in die functie opgevolgd door de heer Fred van Setten. In de jaren waarin (onze) frater Ben Doodkorte tot voor kort deel uitmaakte van de Spiritualiteitscommissie van De Ark is hij gesterkt in de mening dat in deze Arkgemeen-

schap bij voortdurend gewerkt is aan het voeden van de hier geschetste noodzakelijke mentaliteit onder hulp biedende assistenten en hulpbehoevende bewoners; een mentaliteit die voortdurend gevoed werd door nieuwe impulsen.

De Goudase Arkgemeenschap verdient ons inziens ten volle een impuls die zal uitgaan van een erkenning van buitenaf, zoals door

de KNR, primair mentaal, terwijl financiële steun ook zeer welkom zal zijn.

Het zal ongetwijfeld ook voor mevrouw Cécile de Quay een prachtige bevestiging zijn van haar grote aandeel in wat de Arkgemeenschap thans inhoudelijk betekent.

Tot op heden is de Arkgemeenschap te Gouda de eerste en enige in Nederland. Er is nog een tweede in wording. Het verdient ook zeker stimulans dat in een welvaartsland als Nederland meerdere Arkgemeenschappen ontstaan, die elkaar in dit taalgebied zouden kunnen stimuleren.

Wij bevelen bovenstaand initiatief warm bij u aan. Zoals vermeld is frater Ben Doodkorte jarenlang betrokken geweest bij De Arkgemeenschap. Hij heeft het Provinciaal Bestuur van informatie voorzien voor deze nominatie.

Wij wensen u veel succes met uw juryactiviteiten en zien nadere berichtgeving vanuit de KNR over de nominaties met belangstelling tegemoet.

Was getekend:

Met vriendelijke groeten,
Provinciaal Bestuur Nederland
Fraters van Utrecht

Met dank aan frater Ben Doodkorte

Aanvullende informatie uit De Roerom, december 2016

~

frater Ton Oostveen

35 JAAR KBO DE BILT - MAARTENSDIJK

In de katholieke wereld van ouderen is het begrip KBO niet onbekend. Zo kennen wij in de Bilt - Maartensdijk ook de Katholieke Bond van Ouderen. Op 18 november 2016 bestond deze afdeling 35 jaar. Frater Daan Boonman, die al jaren lid van het bestuur van deze afdeling is, leverde op ons verzoek onderstaand artikel met een korte impressie van de activiteiten van de KBO. Toegevoegd is de speech die door de voorzitter werd uitgesproken tijdens de receptie in 'De Biltsche Hoek'. Redactie.

KBO receptie in De Biltsche Hoek

Wat is de KBO?

De KBO is 's lands grootste seniorenorganisatie, met op vele plaatsen afdelingen. De Bilt-Maartensdijk is ook zo'n afdeling. Daarnaast kent elke provincie een KBO en er is een landelijk bureau genaamd Unie KBO. In totaal telt de Unie KBO circa 200.000 leden. Eén van de belangrijkste doelstellingen van onze organisatie is voorwaarden te scheppen voor senioren, zodat zij volwaardig en zelfbewust aan de samenleving kunnen deelnemen. De Unie KBO werkt op allerlei fronten samen met diverse organisaties.

De KBO houdt zich bezig met uiteenlopende zaken, variërend van belangenbehartiging tot het aanbieden van allerlei cursussen en activiteiten. De KBO vindt het belangrijk om bij alles wat ze doen diverse groepen senioren op uiteenlopende manieren aan te spreken, aansluitend bij de verschillende leefstijlen en levensfasen. Dé senior bestaat immers niet.

Wat heeft de KBO te bieden?

Tien keer per jaar valt het magazine Nestor bij leden in de bus. Het magazine staat vol met leuke, interessante, verrassende en actuele onderwerpen. Nestor staat voor wie we zijn: veelzijdig, kleurrijk en met een brede blik op de samenleving, en dit in zo'n breed mogelijke zin. Tevens ontvangen leden 'De paddestoel', een informatief blad over wat de KBO op lokaal niveau te bieden heeft en uitvoert.

KBO De Bilt / Maartensdijk

Deze afdeling heeft 684 leden. Als bestuur komen wij iedere maand bij elkaar. We hebben een gastvrij ontvangst bij de fraters in het St Jozefhuis in De Bilt. We beginnen onze bijeenkomsten met een meditatiegedachte, waar soms op doorgedacht wordt. Consequent houden we ons aan de agenda, dit om de vergadering niet te lang laten uitlopen.

Onze activiteiten zijn van uiteenlopende aard: bustochten in het bin-

nen- en buitenland. Koffie drinken of uit eten in diverse restaurants. Lezingen en fietstochten in de omgeving. Film en bingo middagen, theeparty's etc.

Topdrukke is altijd: de kerstviering in het St. Jozefhuis met medewerking van pastor De Wit en fr. Ton Oostveen. Maar ook de paasviering in de parochiecentrum De Mantel van de Sint Maartenkerk in Maartensdijk en de Nieuwjaarswensen in de Mantel aldaar trekken veel mensen.

Aandacht wordt besteed aan: de Bezoekersgroep, de Cosbo (een samenwerkingsverband van enkele ouderenbonden in de stad Utrecht), de provincie KBO en de Ouderenraad. Enkele bestuursleden zitten ook in de genoemde organisaties.

35 Jaar KBO De Bilt / Maartensdijk

Op 18 november herdachten wij ons 35-jarig bestaan. We hadden als locatie gekozen voor de grootste zaal bij het Van der Valk hotel-restaurant in de Biltsche Hoek. We

mochten die dag 240 mensen begroeten. Na een kopje koffie met gebak kreeg onze voorzitter het woord. Graag druk ik hierbij de speech die hij uitsprak af:

We zijn hier vanmiddag bij elkaar gekomen om 35 jaar KBO De Bilt/Maartensdijk te vieren. We hebben gekozen voor de Bilt-sche Hoek, geleerd uit de ervaringen van ons 30-jarig bestaan. Op de rand van mijn bed zat ik te mijmeren van wat ik zal zeggen. Vroeger was dit de tijd voor de drie weesgegroetjes. Nu om te peinzen voor een zinvolle gedachte: Een ogenblik om terug te kunnen kijken.

Gedurende de laatste vijf jaren is er veel gebeurd. Hoogtepunten waren telkens: De kerst- en paasvieringen goed voor volle bezettingen. De reizen naar binnen- en buitenland. De groepsreizen waren telkens een groot succes. Veel dank gaat er dan ook uit naar Ria en postuum Willem van de Poel.

Kerstbijeenkomst KBO 2016: mevr. Lineke van Wolferen en fr. Ton Oostveen spelen citer

Met veel respect denk ik ook aan de vele etentjes, in de diverse restaurants.

De fietstochten, film- en bingomidagen. Een ieder was welkom en er werd dan ook overal goed gebruik van gemaakt.

Met dank denk ik ook terug: Aan de mensen die de belastingen hielpen verzorgen een klus waar je verstand van moet hebben wat niet iedereen heeft.

Prettig is het dan dat je deskundig wordt geholpen.

Veel dank gaat uit naar de mensen die de Paddestoel en de Nestor helpen verzorgen

De bezoekersgroep die de jarigen een bloemetje brengen en in zijn voor een praatje.

Hulde voor deze mensen!

Waar diverse organisaties mee te kampen hebben is de achteruitgang van de leden.

Bij de KBO-De Bilt - Maartensdijk groeit het leden bestand en dit ervaren wij als een goed teken.

Toch hebben wij ook onze zorgen.

Ja... Albert Einstein schreef eens: Denk nooit aan de toekomst, zij komt gauw genoeg.

Voor ons denken we daar toch anders over:

In ons bestuur zit een vaste kern, met vrij veel ervaring.

Natuurlijk denken wij vaak, tijdens onze vergaderingen, aan uitbreiding aan deskundigheid om mee te besturen.

Bestuursleden zijn moeilijk te vinden in ons ledenbestand.

Gelukkig hebben we soms extra hulp ad hoc.

Leden die zich bekwaam achten om mee te doen zijn van harte welkom.

Beste leden, we hebben vandaag feest en dat laten we weten ook!!! Geniet met volle teugen van onze uitnodiging.

Dank u voor het vertrouwen dat we steeds van u allen kregen

Dank u wel alsjeblijft.

U allen een fijne bijeenkomst gewenst.

Tijdens het drinken van een glaasje en het uitbrengen van de toast, trad het Shanty & Seasing koor uit Zeist op. Je zag de mensen genieten.

Tegen 17.00 uur ging iedereen voldaan naar huis, we kunnen terugzien op een geslaagde receptie.

*Fr. Daan Boonman
Vicevoorzitter KBO*

BERICHT UIT... LODWAR VAN FRATER HANS WENNEKES

Het is weer erbarmelijk heet in Lodwar. De thermometer in mijn kamer wijst 39 graden aan. Toch maar weer naar het centrum want daar is nog van alles te doen. De kinderen die op een kostschool voor basisonderwijs zitten, slapen nog in het centrum, gebruiken er hun ontbijt, komen terug voor de lunch en het avondeten want – al is het reeds 13 februari – de kostschool heeft geen eten voor de kinderen terwijl de school al op 9 januari begonnen is.

Ook de andere scholen klagen steen en been en hebben hun tarieven drastisch verhoogd om de kinderen toch op school te houden. De Wereld Voedsel Organisatie heeft in 2016 de distributie van eten voor de scholen stopgezet omdat andere gebieden vanwege

Het Turkana-meer op de kaart van Kenya en rechts vanuit een satelliet.

de enorme toevlucht aan emigranten en vluchtelingen overal in de wereld meer in het zicht zijn.

Maar het noodlot treft Afrika hard. In heel Oost-Afrika is al voor een lange tijd een enorme droogte. Gewassen zoals mais, cassave en andere producten verdorren en leveren niets op. Het vee sterft waar je bij staat. De woestijn wordt nu ook wel de 'killing desert' genoemd. Het Turkana-meer dat vis levert, droogt zienderogen op zodat het kleine beetje vis dat nog

gevangen wordt direct doorverkocht wordt aan handelaren die uit Nairobi komen.

In Ethiopië wordt een hydro-elektrische stuwdam in de Omo-rivier gebouwd, de Gibe III, die grote gevolgen heeft voor de Turkanabevolking. De Omo-rivier is de belangrijkste bron van het Turkana-meer. Het meer is van levensbelang voor 300.000 Kenianen. De stuwdam wordt operationeel in het midden van 2017. Het gevolg is dat het meer snel opdroogt, het water-

Gilgel Gibe III dam in Ethiopië

niveau daalt met 70 procent en het ecosysteem verdwijnt. De woestijn zal groter worden omdat er geen regenwater meer zal neervallen. Voor de bevolking rond het meer een grote ramp.

De lokale bevolking is weinig op de hoogte van het hele gebeuren en de mensen zijn ook nooit goed geïnformeerd. Ze hebben bijna geen toegang tot internet om informatie te zoeken. Hun idee is dat binnenkort als de dam gaat werken hun regio verandert in een slagveld tussen de verschillende bevolkingsgroepen rond het Turkana-meer. Maar de Ethiopische regering wijst deze opvatting af en stelt dat de dam regelmatig water doorlaat zodat de mensen rond het meer er geen last van hebben. Van de andere kant levert de dam 300 MW elektriciteit aan Kenia. De tijd zal uitwijzen hoe de toekomst gaat worden voor de Turkanamensen.

Hiernaast kunt u ten slotte nog iets lezen van Susan.

Mijn naam is Susan Ewoi Natit, ik ben 15 jaar oud en ik woon in Makwamekwi.

Mijn ouders z.g. stierven in 2010. Ik was toen 9 jaar en ik bleef achter met mijn tweelingzusje en mijn jongere broertje, die 5 jaar was.

Binnen twee dagen stierf ook mijn broertje en had ik alleen mijn zusje nog.

Helaas waren we nog erg jong en niet in staat om voor onszelf te zorgen. Maar we moesten wel op een of andere manier

aan voedsel, kleding en onderdak zien te komen. We besloten de straat op te gaan en te bedelen,

maar dat leverde niets op, dus probeerden we werk te vinden om aan geld te komen.

We gingen de markt op en verkochten eieren, suikerrietstokken en gebakken vis voor verschillende mensen.

Soms betaalden onze bazen ons niet en hadden we veel te lijden.

Maar God beantwoordde onze gebeden en hoorde onze noodkreten.

Door een van de sociaal werkers werden we naar het Centrum Nadirkonyen gebracht.

Het ontbrak ons daar aan niets meer en we voelden ons er thuis.

Wat ik op dit moment alleen nog nodig heb is een studiebeurs, omdat ik het leven

van mijn familie en mijn zus wil veranderen. In de toekomst wil ik graag dokter worden.

Ik werk daarvoor hard op school en hoop zo mijn droom werkelijkheid te kunnen laten worden.

Ik zal er altijd hard voor werken om datgene te doen wat mijn ouders me voorhielden,

om mijn wensen en dromen te realiseren.

*Heel veel groeten voor u allen
van Susan*

KOLOMMETJE

ONTKERSTENING

We leven in een wonderlijke tijd, dat bent u ongetwijfeld met mij eens. Aan de ene kant angstwekkend, aan de andere kant boeiend. Boodschappen van haat, islamofobie, eigen volk eerst en uitingen van racisme zijn niet te stuiten. Er wordt angst gezaaid en het populisme roert de trom. In januari kwamen de roergangers van deze onheilsboodschappen in Duitsland bijeen. Natuurlijk is er het recht van vrije meningsuiting, maar het zaaien van angst en haat valt dacht ik niet in die categorie.

Nu Amerika een president gekozen heeft die als een olifant door de porseleinkast van de gevestigde orde dendert, schrikken we met zijn allen wakker. Op het moment dat ik deze column schrijf, heeft hij net het inreisverbod voor moslims afgekondigd. De onmogelijkheid van dit decreet tekent zich direct af. Het vertaalt zich als een ondoordacht plan en is weinig diplomatiek. De islamitische wereld wordt als één criminele bende op een hoop geveegd en IS spint er goed garen bij. Is dit de manier om terrorisme te bestrijden? Zolang men met een beschuldigende vinger wijst naar de ander, wijzen er nog altijd drie naar jezelf en je duim omhoog naar God. Die werd overigens tijdens de inauguratie wel door drie geestelijken aangesproken om Zijn zegen te schenken aan

deze nieuwe regering. Ik hoop dat de nieuwe leiders ook bekend zijn met de werken van barmhartigheid?

Of daar in ons land nog plaats voor zal zijn als er straks een nieuwe regering aantreedt, weet ik niet. Want God, daar mogen we tegenwoordig niet meer openlijk over spreken. Je moet de ander immers niet opzadelen met jouw geloof. Er zijn stuwende krachten als een antichrist bezig om uitingen van geloof uit onze samenleving te bannen. Heel subtiel ontstaat er een samenleving die los van God is. Ontkerstening noemen we dat. Heel duidelijk bleek dit in de afgelopen decembermaand. Geen kerstzegels meer maar decemberzegels en kerstkaarten werden decemberkaarten. We wensten elkaar geen prettig kerstfeest, maar gezellige decemberdagen en kerstmarkten werden decembermarkten. Hoe ver we afstaan van de oorsprong van onze christelijke wortels blijkt uit een vraag die een moeder half december stelde aan de leidster van een crèche: "Juffrouw, zet u dit jaar de boerderij weer?" Uiteraard gaat het hier om de uiterlijke vorm, maar de oorzaak ligt veel dieper. Onze christelijke kerken zijn tot op het bot verdeeld. Vijftig jaar vernieuwing is beknot en de ramen zijn zorgvuldig gesloten. Mensen herkennen zich niet meer in de boodschap. "Zes kerken dicht, bedankt voor uw afwezigheid" las ik op een reclamebord. Hebben wij geen boodschap meer aan God? Is die Blijde Boodschap van die man van Nazareth verbleekt?

Nee, Zijn Boodschap is nog springlevend, maar wat wij ervan hebben gemaakt, heeft die Boodschap overwoekerd. Paus Franciscus heeft met zijn Jaar van Barmhartigheid de vinger op de zere plek gelegd. Het gaat immers om de zorg voor de zwakken, de kleinen, de ouderen, de zieken, de minderbedeelden, de kinderen. "Ik was ziek en je hebt me bezocht, ik was in de gevangenis en jij was er voor mij. Ik had honger en je hebt me te eten gegeven, ik was vreemdeling en je hebt me opgenomen, ik had dorst en je hebt me te drinken gegeven, ik was naakt en je hebt me gekleed". Dit is het pastoraat van Nabijheid! Daar waar pastores een steeds groter werkgebied voor hun rekening moeten nemen en nauwelijks toekomen aan ziekenbezoek, huisbezoek of pastoraat moeten wij als geloofsgemeenschappen bijspringen. Kleine brandhaarden van geloof, kleine christengemeenschappen, houden in Afrika de geloofsgemeenschap overeind. Kunnen wij dat ook? Natuurlijk kunnen we dat. Samenkomen om te bidden kan niemand verbieden. Zo ook niet de zorg voor elkaar. De eerste christenen zijn ook zo begonnen. 'Als 't niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan'. "Waar twee of drie in mijn Naam bijeen zijn, daar ben Ik in hun midden." Over een liturgisch centrum heeft Jezus nooit gesproken.

Maarten

FINANCIËLE VERANTWOORDING

GIFTEN TOT NOVEMBER 2016

VOOR ONDER ONS

NOVEMBER

4 E.W.M.S. € 25,-

DECEMBER

5 H.A.J.V. € 25,-

E.W.M.S. € 25,-

8 J.H.M. v D. € 25,-

19 A.A.J.O. € 50,-

C.W. v E. € 25,-

20 A.V.A.D. € 25,-

22 G.H.L.S. € 29,-

23 P.A.D. € 10,-

W.J.A. v W. € 50,-

27 A.K. € 15,-

29 G.A.M.L. € 25,-

W.H.T. € 25,-

Th.J.M. vd Z. € 50,-

31 M.H.Th. V. € 50,-

JANUARI 2017

2 M.H.Th. V. € 50,-

G.M.F. € 30,-

3 T.L.F. € 10,-

4 E.W.M.S. € 25,-

9 G.A.E. vM. € 20,-

12 A.R.J.E. € 15,-

16 A.C.v M. € 35,-

19 M.J.T.H. € 50,-

24 G.M.S. € 25,-

26 W.M.M.-K. € 10,-

FEBRUARI

6 E.W.M.S. € 25,-

15 J.W.M. € 20,-

17 Giften N.N. € 120,-

A.M.B. € 30,-

VOOR FRATER HANS WENNEKES, KENIA

NOVEMBER

10 St. Akwaaba € 2.500,-

21 KBO DB € 1.000,-

DECEMBER

12 A.H.W.M.S. € 60,-

13 C.B. € 50,-

19 G.C.T.Z. € 50,-

20 A.M.D. € 100,-

21 EMMAUS B. € 2.000,-

22 G.W.M. d W. € 600,-

27 D.vB.-W. € 20,-

P.A.D. € 25,-

KBO DB-M. € 1.400,-

JANUARI 2017

4 P.C.M.K. € 20,-

17 KBO DB-M € 360,-

FEBRUARI

3 G.W.M. d W. € 100,-

HARTELIJK DANK VOOR UW DONATIE
VOOR DE STRAATKINDEREN VAN NADIRKONYEN IN LODWAR, KENIA.

Er zijn momenteel 212 kinderen in het programma:

30 in het centrum
158 op de basisschool
22 op de middelbare school
2 op de universiteit

mensenkind

*mensenkind
jij bent verdwaald
in 't labyrint
van leven*

*jouw schoonheid
is verschraald
tot ego
ik en jij*

*voel de kracht die
eenheid is
jouw waarheid
diepste wezen*

*ontwaak en zie
de werkelijkheid
Ik Ben
en zo Ben Jij*

frater Ton Oostveen